

חגיגות יובלן של ה' דיונגוף

חיפת.
נשא ברכה הר"ר יונביץ שהשווה אותו לר'
מאיר בעל הנס שהאיר עיני חכמים בהלכתו. אחל
לו שימשיך להאיר את עיני הישוב בהלכות בנין
ותקומת העם.

נאומים חמים נשאו גם האי' אדלר ומכיר
הלשכה ילין.

לבסוף קם מר דיונגוף חתן היובל וברך
בדיחותי גלל את אשמת היובל על המיבליג המ-
פשים אחרי חגיגות והודמנויות שמחה.

אני שמח אומר הוא שעל ידי נתגלגל לנו
הזכות הזאת. ואין דברי אלה רק ענוה אלא שזהו
באמת מה שאני מרגיש, הרי רוב היושבים כאן
סבלו ועבדו והתפללו אולי יותר ממני. — אין
זאת אלא, שאותי לקחו כסמל שעל ידו רוצים לכ-
בד את מפעל כלנו משתמשים ביובלי בכדי להביע
הערצה לכל מה שנוצר ע"י הכלל. מלבד זאת עדין
איני מרגיש עצמי זקן בשביל לזכות ליובל שבעים.
סוד צעירותי היא בזה שאני מחוסר זמן וכשעוס-
קים במפעלי מועילים ובתכניות כעלות מעוף אין
זמן להזדקן. — גם עכשיו הרי תל אביב בעיני
רק התחלה. ועוד עתידים לנו לראותה מתפשטת
בשנים הקרובות מאד לצדו השני של הירקון.

הסוד השני של ההצלחה היא האמונה בכח
הפרט, ביזמה הפרטית שבהצטרפה לכלל יסדה עיר
שבה הושקעו עשרה מליוני לירות. האמונה הזאת
והאמונה בהצלחה שסופה לבוא לא סרו לרגע מעי-
ני צריך להאמין במשיח גם אם יתמהמה ולא לע-
שות כמו איתם היהודים הטובים שנעשו ציונים
עק הכרות בלפור, חדלו עם ספרו השחור של פס-
פילר, והחלו לפסוח על סעיפים עם אגרת מקדו-
גלד. אנו לא נחדל לרגע מהאמין ויהי רצון שבכל
פכה הגיע אלינו מהגולה אנית בני ברית ובה
מאות ואלפי אחים מכל הגלויות שיבואו לפסוח
אתנו. וחזרו לגולה ויספרו שם על עבודתנו ישלחו
לנו את בניה מויחזקו את ידינו. — הסוד הכי
גדול בהצלחה הוא סודו של מנהיגנו הרצל ז"ל
להאמין בלי הרף בפנטזיה, אם תאמינו לא תהיה
זאת אנדה.

המסיבה נגמרה בברכות נוספות בשירה בומר
יה וברקודים כלליים שאליהם נלקח גם חתן היובל
ושנמטבו עד שעה מאוחרת בלילת.

מסיבת החג לכבוד יובלן של האי' דיונגוף
בלשכת שערי ציון (רחוב אברבנאל בת"א, היתה
החגיגה הראשונה לשורת החגיגות שנערכו ותערכי-
נה היום. — יום יובל השבעים של העסקן הצבורי
הגדול זרב הפעלים.

אולם הלשכה היה הפעם צר מהכיל את הנ-
אקפים הרבים שבאו לחלק כבוד ולהשתתף ביובל
השבעים של נשיא הלשכה.

בראש האולם דלסה מנורת שבעת הקנים המ-
סורתית ומעליה תמונת מר דיונגוף. באולם שלח-
נית ערוכים במעם בפרחים, מגדנות, פינות ומש-
קאות ומסביב מזקני הישוב, וחלוציו הראשונים
מיסדה תל אביב ואורחים מלשכות שונות בארץ.
חתן היובל נתקבל במחיאות כפים ולהיצות

יד.
ראשון למברכים היה ה' איזמוויק הוא אינו
מרוצה מהכרות החג שמצינת תמיד סכום — לדי-
זנגוף. צעיר המראה, בעל המרץ, העומד בראש
הצבור ומתחיל בפעולות חדשות, צריך היה לערוך
יובל חמשים. כל הערכה שהיא עליה תהיה פטנה
מדי לעומת הערה הגדול שניציגו לו תולדות ח-מים
של הישוב.

גדולתו אינה רק ביסוד, טפוח ושמירת תל
אביב, ולא רק במאות פעולות צבור אחרות אלא
גם באופי המצויין שלו. בקוח הפשרנות ובכח ההס-
תגלות לכל המצבים בשעה שדעתו אינה מסתנה
ואותה היא מוציא לפועל.

מדה תרומית זו עמדה לעבור על הגורות מב-
חוץ והחכוכים מבפנים ולהצעיד את מפעליו בדרך
ההצלחה...

אחרי נאומי הקריא האח אדלר טלגרמות
ברכה מלשכות ירושלים לשכת ברלין ומהלשכה
הראשית העולמית מסניסנימי בחתימת הנשיאים
כהן ורובינוב.

הר"ר יונביץ מסר בשם לשכת ירושלים מני-
לת כבוד כתובה על קלף ונתונה בתיק עץ זית
בחתימת הנשיא דוד ילין וישעיהו פרס.

בבדיחות חריפות כדרכו ספר האח קרניאל
מירושלים כיצד היה שומע לפניו מדיונגוף על
תבניותיו והיה חושב אותן לאגרות של זקנות.
עכשיו נתגשמו לפחות שלשה רבעים של חלומותיו
ומעכשיו נעשה הוא לחלק קטן של דיונגוף כשהוא
כבטיח תל אביב משתרעת עד המושבות ועד